

tiff og faktisk bliver det kun et Gebyrspørgsmaal, og jeg antager ikke, at dette Gebyrspørgsmaal har nogenjomhelst fistal Betydning eller i det Mindste har nogen fistal Betydning, der er værd at tage i Betragtning. Derfor skal jeg altsaa ikke gjøre nogen Indsigelse mod Vædringsforslaget under Nr. 45. De øvrige Vædringsforslag skal jeg ikke udtale mig videre om, jeg har sagt, at jeg ikke finder nogen Grund til at modsætte mig, at fjerde Afsnit udstemmes. De Bestemmelser, man tænker sig satte i Stedet for fjerde Afsnit, finder jeg ikke Noget at erindre imod. Jeg skjønner ikke rettere, end at naar der er paalagt Statskassen subsidært Ansvar for Skifteforvalteren ved Konkurs og Skifte, saa kan der ikke være Noget at erindre imod, at — hvad der vel ogsaa kan siges at være en ret naturlig Konsekvens af dette Skridt — noget Vignende sker med Hensyn til Føgden eller Auktionsforvalteren ved Evangsauktioner. Jeg kan altsaa paa dette Stadium tiltræde de foreliggende Vædringsforslag, idet jeg paa et Par Punkter forbeholder mig at stille Vædringsforslag til 3die Behandling.

Ordføreren (Høst): Jeg skal kun i Anledning af den høitærede Justitsministers Udtalelse bemærke, at de af ham fremhævede Vædringsforslag, med Hensyn til hvilke han nærede nogen Betænkelse, skulle blive gjort til Gjenstand for nærmere Overveielse mellem 2den og 3die Behandling.

R. Jørgensen: Jeg vil kun gjøre en ganske kort Bemærkning til den høitærede Justitsminister. Han mente, at det Exempel, jeg havde fremdraget fra Ribe Stift, var noget grelt, men det tror jeg ikke, det er. Det gjælder f. Ex. i Fyens Stift, som den høitærede Minister nævnte, at der er 22 Blade, saa der maa ogsaa være en meget stor Læsefreds, som ikke har Leilighed til at læse disse Bekjendtgørelser i Stiftstidenden; man kan jo dog ikke tænke sig, at ret Mange derovre holde Stiftstidenden ved Siden af et andet stedligt Blad. Det forekommer mig ikke, at man kan hævde som Grund til at bibeholde Stiftstidenderne, at Folk nu ere vante til at søge disse Bekjendtgørelser der; thi naar Forholdet f. Ex. i Ribe Stift er saaledes, at af 20,000 Avislæsere er der kun 5—600, der læse Stiftstidenden, saa vil man jo se, at det kun er en ganske lille Kreds af Beboerne, der have Leilighed til at se disse Avertissementer. Jeg tror ikke, vi komme ud af dette Forhold, dersom det ikke sker gradvis. Jeg tror ikke, at man ved særlig Lov kan tage dette Privilegium bort fra Stiftstiden-

derne paa en Gang, det vilde være haardt og ubarmhærdigt overfor disse Blade, der ere baserede paa denne store Indtægt. Kunde der derimod villes den ene Ting ud den ene Gang og den anden Ting den anden Gang, saa vilde Privilegiet gradvis gaa bort fra dem, ligesom de gradvis have faaet det. Jeg vil fremdeles anbefale vore Vædringsforslag til Vedtagelse.

Da Ingen yderligere begjærede Ordet, sluttedes Forhandlingerne.

Forinden Afstemningen bemærkede

Formanden: Jeg har forstaaet den ærede Minister saaledes, at han ikke just ønsker de Vædringsforslag under 3die Afsnit, som han særlig omtalte, gjorde til Gjenstand for formelig Afstemning, medens Ministeren blot forbeholdt sig ved 3die Behandling at stille Vædringsforslag til de paagjældende Punkter. Dette gjælder naturligvis dog ikke Vædringsforslaget under Nr. 23 til § 22, i hvilket den ærede Minister ikke var enig. Jeg veed ikke, om den ærede Minister forlanger særlig Afstemning derover? (Justitsministeren [Melleman]: Nei!). Vi ville saaledes kunne undgaa Afstemning over samtlige af Udvalget stillede Vædringsforslag. Jeg gjør endnu opmærksom paa, at der ved Vædringsforslag Nr. 19 er glemt at tilføie, at det skal være et nyt Stykke til § 21, samt at ved Vædringsforslag Nr. 20 er Overkriften: „Til § 22“ glemt, saaledes som ogsaa Ordføreren bemærkede; endelig nævner jeg, at i Vædringsforslag under Nr. 29 staar der „§ 21 (21)“ medens Tallet i Parenthesen skal være 20; det rettes naturligvis uden videre.

Man gik derefter til Afstemning.

Vædringsforslag under Nr. 1 til § 1 af Udvalget:

4de Stykkes Slutningspunktum forandres til Komma, og der tilføies: „hvilken Bestemmelse derhos ogsaa skal komme til Anvendelse ved Vortsalg af udlagt Løsøre, naar dets Vædringssum under Udlægsforretningen ikke overstiger 100 Kr.“

vedtoges uden Afstemning.

§ 1 med den vedtagne Vædring saalydende:

Udlæg til Forauktionering giver Ret til, efter de i det Følgende opstillede Regler, at